

Никитина, той щѣше да бѣде фаталенъ за съсѣдътъ му.

— Ето, забѣлѣжи единъ отъ офицеритѣ, това се случва тукъ у насъ всѣки день, и най лошото е това, че тукъ на това мѣсто не може да се издигне прикритие. За да се направи това, трѣбвало би да се издигне китайска стѣна.

Отъ колибата на ранения войникъ, ний отидохме въ маркитантската колиба, гдѣто седнахме да обѣдваме. Азъ бързахъ да се наобѣдвамъ, за да можа да ида на позицията на минския полкъ, да се видя съ другитѣ си приятели.

— Види се тебе ти е омръзнало да живѣешъ, ми забѣлѣзаха офицеритѣ. Мислимо ли е сега, денемъ, да се иде тамъ! Може би Господъ ще даде скоро да се видимъ при по добра обстановка.

Азъ послушахъ съвѣтитѣ и не отидохъ, още по вече, че ако бѣше мѣчно вървението на горѣ, то спуска надолу трѣбваше да бѣде още по мѣченъ, а врѣме оставаше малко.

Ний останахме въ колибата, гдѣто се разказваха разни епизоди отъ биткитѣ. Минцитѣ ми разказаха за боеветѣ на Шипка, за които, впрочемъ, азъ и по отъ рано знаяхъ. Офицеритѣ па и войницитѣ отъ 14-а дивизия не крияха своето неудоволствие, за гдѣто изпълняваха най тѣжката на Шипка служба.

— Галенитѣ мамини синове, тукъ ги не бива, забѣлѣжи Штабсъ-Капит. М. Тукъ не се спи на креватъ и межка възглавница и не се изисква парадъ...

Ако намъ на Зелено Дърво ни бѣ омръзнало да стоимъ при сравнително по добри удобства, то на защитницитѣ сега на шипченската позиция бѣ съвсѣмъ дотѣгнало. Дѣйствително, нѣма нищо по ужасно отъ слѣдующето: цѣль день и цѣла нощъ да стоишъ живъ закопанъ въ студениѣ и мокри колиби и въ калнитѣ, или замръзнали окопи, а, когато излѣзешъ да си размърдашъ сдървенѣлитѣ си отъ студъ кокали, да рискувашъ да бѣдешъ убитъ, или раненъ.

Когато наближи врѣме за трѣгване, ний излѣзохме отъ колибата. Мене ми се щѣше да по изгледамъ поне отъ далеко позицията и расположението